

Ngày 13 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:10-12 (3)

Chủ đề: *Bởi đức tin trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà chúng ta được đến gần Đức Chúa Trời như thế nào.*

Trọng tâm: Khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn, thì bởi tội lỗi đó mà ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi loài người bị tắt và bởi tội lỗi mà sự chết đã vào trong loài người, nên loài người không thể thấy được Đức Chúa Trời, và không thể trực tiếp nói chuyện với Đức Chúa Trời cùng không thể nghe được tiếng của Ngài, nếu chẳng phải bởi Đức Chúa Trời cho phép, điều đó đồng nghĩa với việc loài người sẽ hư mất đời đời. Thông qua Đức Chúa Jêsus Christ, nghĩa là nhờ giá cứu chuộc bởi huyết của Đức Chúa Jêsus Christ và được sự bảo lãnh của Đức Chúa Jêsus Christ mà ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn của người tin Chúa được thắp sáng bởi Đức Thánh-Linh và nhờ các ơn ban cho của Đức Thánh-Linh, là Thánh-Linh của Đấng Christ, mà linh hồn người tin Chúa được phục hồi các chức năng của người bề trong. Đó là con mắt được mở ra, tai được được nghe và đức tin được thêm lên, cùng mỗi miệng của người đó được tự do mà nói chuyện với Đức Chúa Trời trong ngôn ngữ do chính Đức Chúa Trời ban cho, cùng được quyền kể tự Lời của Đức Chúa Trời, nghĩa là được hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời. Bấy giờ linh hồn người đó mới được hợp pháp nói chuyện với Đức Chúa Trời với tư cách là con cái của Đức Chúa Trời. Sự dạn dĩ đến gần Đức Chúa Trời như đã chép trong Ê-phê-sô 3:12 sẽ được thực hành trong bất kỳ hoàn cảnh nào, thời gian nào, khi người tin Chúa muốn nói chuyện với Đức Chúa Trời qua ngôn ngữ tiếng mới, như con trẻ có thể nói chuyện với cha, mẹ mình bất cứ khi nào nó muốn, dù có thể cha mẹ chưa hiểu được ý của con trẻ vậy. Sự dạn dĩ được nói đây là kết quả của đức tin và sự tin cậy có bằng chứng qua sự kinh nghiệm quyền phép của Đức Thánh-Linh trên cuộc sống của người tin Chúa, được so sánh với Lời của Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh mà người tin Chúa nhận biết Chúa là thành tín và yêu thương loài người, mà những sự ban cho của Đức Thánh-Linh là sức mạnh khiến người tin Chúa nhận biết Chúa luôn hiện diện và Ngài sẵn sàng nói chuyện với những người nào tin đến Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Phục truyền luật lệ ký 4; Thi-Thiên 145; Ê-sai 55;

Ngày 14 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:13

Chủ đề: *Sự hoạn nạn của tôi tớ Chúa là sự vinh hiển cho dân sự của Đức Chúa Trời có ý nghĩa gì?*

Trọng tâm: Trong các hoạt động dân sự liên quan đến luật pháp, thì người làm luật sư sẽ phải làm việc vất vả để có được các thông tin cần thiết để bảo vệ, để biện hộ cho khách hàng của mình tại toà án, đặc biệt là trong các vụ oan sai cần được giải quyết nhanh và rõ ràng để tránh hậu họa. Vì yêu thương thế gian mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phải đến thế gian này để dùng chính sự sống mình để làm bằng chứng cho các Lời giảng dạy của Ngài được loài người tiếp nhận trong sự hiểu biết mà làm theo, hầu cho linh hồn người ta được cứu chuộc khỏi quyền lực của sự tội và sự chết. Tất cả mọi nỗ lực, mọi sự dạy dỗ, mách bảo của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ trở nên vô giá trị nếu Ngài không sống lại sau khi bị người ta giết Ngài trên cây thập tự và chôn Ngài trong mồ mả. Chúa Jêsus cũng đã cảnh báo các môn đồ của Ngài và những người muốn theo Ngài, rằng: **Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Nếu ai muốn theo Ta, thì phải liêu mình, vác thập tự giá mình mà theo Ta. Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì cơ Ta mà mất sự sống mình thì sẽ được lại.** Nhưng để loài người được cứu chuộc, thì Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời phải được rao giảng, nhưng để có được sự hiểu biết về Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, thì người hầu việc Chúa phải trả giá, là người đó phải liêu mình vác thập tự giá mình mà theo Chúa, trong đó còn có những sự thử thách mà người ấy phải trải qua và thắng nữa, như Chúa Jêsus đã phán: **Còn như các người, đã bền lòng theo Ta trong mọi sự thử thách của Ta, nên Ta ban nước cho các người, cũng như Cha Ta đã ban cho Ta vậy, để các người được ăn uống chung bàn trong nước của Ta, và được ngồi ngai để xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên.** Sự đồ Phao-lô đã trả giá như Chúa Jêsus đã phán nên ông được Thánh-Linh của Đấng Christ tỏ cho ông biết những sự mầu nhiệm đã giấu kín từ các đời thượng cổ, để qua ông mà những sự đó được tỏ ra cho Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ được biết và đó là sự vinh hiển, là sự sáng thật cần phải được trang bị cho những người được chọn của Đức Chúa Jêsus Christ. **Kinh-Thánh tham khảo:** Ê-sai 53; Giảng 12; Lu-ca 22;

Ngày 15 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:14-15

Chủ đề: *Ấn ý trong lời cầu nguyện của sứ đồ Phao-lô là sự trang bị Lễ thật để gây dựng đức tin của người tin Chúa.*

Trọng tâm: Sứ đồ Phao-lô muốn những người trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ ở Ê-phê-sô nhận biết ý nghĩa sâu nhiệm khi ông viết: **Ấy là vì cơ đó mà tôi quỳ gối trước mặt Cha, bởi Cha mà cả nhà trên trời và dưới đất đều được đặt tên,** Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng, Ngài (Chúa Jêsus) với Đức Chúa Cha là một, nhưng trong thư này sứ đồ Phao-lô đang nói đến Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đấng đã tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật, cùng chỉ định muôn vật theo tên mà Ngài đã đặt cho mỗi vật, trong muôn vật đó có loài người và những người mà Ngài đã chọn và trong những người Ngài đã chọn đó có ông (Phao-lô) và những người đã tin đến Danh Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu Đức Chúa Cha đã khiến cho Con một Ngài phải chịu thương khó, hầu cho ý chỉ của Đức Chúa Cha được nên theo sự công bình của Ngài, thì việc các tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ phải chịu thương khó vì Danh Ngài và vì ý của Đức Chúa Cha được nên, mà Đức Chúa Jêsus Christ có thể cầu xin với Đức Chúa Cha ban các ơn cho những người thuộc về Ngài thế nào, thì chính Phao-lô cũng làm theo như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, hầu qua những sự thương khó mà ông phải chịu vì Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời mà ông dạn dĩ cầu xin Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha ban các ơn cho những người tin Chúa trong các Hội-Thánh của Ngài tại Ê-phê-sô, Giê-ru-sa-lem cùng những nơi mà Đức Thánh-Linh đã cho phép ông được tới đó để rao giảng Tin-Lành, để nhờ những sự được ban cho đó mà những người hầu việc Chúa được gây dựng đức tin và được lớn lên trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời. Sự đặt tên trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có ý nghĩa rất quan trọng, vì đó là sự chỉ định vị thế của mỗi tạo vật được ở trong Nước của Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô dùng chữ **cả nhà - the whole family** để nói đến những người được chọn cho được hiệp một ở trong Nước Đức Chúa Trời nơi thiên đàng và sứ đồ Phao-lô đã dùng ngôn ngữ để khích lệ mọi người tin Chúa trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ nhận biết rằng, hết thảy những người được làm kẻ hầu việc Đấng Christ đều sẽ trải qua những thử thách, hầu cho được nhận lãnh những sự ban cho cao quý này. **Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 110; Giảng 14; Công vụ các sứ đồ 9;

Ngày 16 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:16 (1)

Chủ đề: *Sự giàu có của sự vinh hiển Đức Chúa Trời là gì mà sứ đồ Phao-lô cầu xin cho các tôi tớ Chúa được ban cho?*

Trọng tâm: Kể từ A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, thì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời trong loài người liền bị đòi lại và kể từ đó loài người thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, có nghĩa là loài người trở nên nghèo, vì không có sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Lời Chúa có chép về điều kiện để loài người được giàu có của cải thật của Đức Chúa Trời: **Ta yêu mến những người yêu mến Ta, phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy dẫy các kho tàng của họ.** Sự giàu có của cải thật đó là nói về quyền sở hữu Lời của Đức Chúa Trời, tức là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Để loài người chúng ta được cứu chuộc thì Đức Chúa Jê-sus đã phải đến thế gian này, để làm chứng cho Lẽ thật, mà Lẽ thật chính là của cải thật, vì muôn vật đều được dựng nên bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Lời Chúa chép: **Vì anh em biết ơn của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, Ngài vốn giàu, vì anh em mà tự làm nên nghèo, hầu cho bởi sự nghèo của Ngài, anh em được nên giàu.** Nếu người nào giàu có những sự thuộc về đời này mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì người đó là kẻ dại, vì thế cho nên Chúa Jê-sus đã phán với mọi người đến nghe Ngài giảng, rằng: **Hỡi bấy nhỏ, đừng sợ chi; vì Cha các ngươi đã bằng lòng cho các ngươi nước thiên đàng. Hãy bán gia tài mình mà bố thí. Hãy sắm cho mình túi không hư, và của báu không hề hao kém ở trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu mọt không làm hư nát. Vì của báu các ngươi ở đâu, thì lòng cũng ở đó. Lưng các ngươi phải thắt lại, đèn các ngươi phải thắp lên.** Nước thiên đàng đó là Lẽ thật, là Lời có quyền phép khiến linh hồn chúng ta được sống lại và là sự sáng thật thấp sáng nơi ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn chúng ta, nhờ đó mà chúng ta được cứu chuộc sự sống mình **Kinh-Thánh tham khảo:** Châm ngôn 8; Thi-Thiên 18; Ma-thi-ơ 19; Lu-ca 12;

Ngày 17 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:16 (2)

Chủ đề: *Sự giàu có của sự vinh hiển sẽ trở nên sức mạnh nơi người bề trong thông qua quyền phép của Đức Thánh-Linh.*

Trọng tâm: Lời hằng sống của Đức Chúa Trời tạo nên loài người và ban sự sống cho loài người và linh hồn có sức mạnh để quản trị muôn vật do Đức Chúa Trời tạo nên. Nhưng khi sự sáng thật nơi linh hồn loài người đã tắt, thì quyền quản trị muôn vật nơi loài người bị mất và nếu sự sáng đó không được phục hồi, linh hồn loài người sẽ hư mất. Sự giàu có sự vinh hiển chính là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời khi được ban cho người nào, thì Đức Thánh-Linh sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi người đó và Đức Thánh-Linh sẽ dắt dẫn linh hồn người đó vào trong các Lẽ thật, nghĩa là từng bước một nuôi dưỡng linh hồn đó cho được giống theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, cho đến khi người đó được trở nên giống như Đức Chúa Trời trong sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật. Bấy giờ linh hồn đó mới nhận được quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ trong Nước Đức Chúa Trời. Khi linh hồn người tin Chúa đã trưởng thành, chính Đức Thánh-Linh sẽ làm chứng cho người ấy là con của Đức Chúa Trời và bấy giờ Đức Thánh-Linh sẽ ban quyền phép cho người đó, mà sự xúc dầu cho đó là bóng về sự ban quyền phép này. Khi linh hồn người tin Chúa được phục hồi quyền kế tự, thì Đức Thánh-Linh sẽ ở với người ấy và sẽ ở trong người ấy tùy theo công việc và chức vụ mà người bề trong của người ấy được nhận lãnh và Đức Thánh-Linh sẽ cùng làm việc với người ấy, hoặc nói, hoặc giảng, hoặc làm những công việc thuộc về Nước Đức Chúa Trời. Chính Đức Thánh-Linh sẽ khiến cho linh hồn, còn được gọi là người bề trong của người ấy được dạy dỗ, được mạnh mẽ thông qua sự rao giảng, sự làm chứng, sự cầu nguyện hay là nói lời tiên tri, nói lời tri thức, mà không có sự lo lắng của tâm trí xác thịt ngăn trở như trước khi linh hồn người đó được tái sanh. Người tin Chúa phải được nuôi dưỡng bằng Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì ngoài Lẽ thật, linh hồn người ta không thể tái sanh và không thể thấy được, không thể hiểu được những sự sâu nhiệm của Lời Chúa nên linh hồn người ấy không có sức để hầu việc Chúa **Kinh-Thánh tham khảo:** Giảng 3; Giảng 17; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1; 11 Giảng 3;

Ngày 18 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:17

Chủ đề: *Điều kiện để Đức Chúa Jê-sus Christ ngự vào trong lòng của người tin Chúa.*

Trọng tâm: Phần nhiều người tin Chúa tự cho rằng, khi họ đã cầu nguyện tin nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của cuộc đời mình, thì Đấng Christ sẽ ngự vào trong lòng họ và người ta đã sáng tác bài hát để nói rằng Chúa ngự ở trong lòng họ. Sự tự tin như vậy là sự tự an ủi mình, chứ không đúng theo Lẽ thật, vì Danh Đức Chúa Jê-sus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời. Người ta có thể nhớ và thuộc Lời Đức Chúa Trời chép thành văn tự, nhưng các lời đó không thể khiến người ta nên thánh và nếu linh hồn người ta không nên thánh, thì không thể thấy được Đức Chúa Trời và dù người ta có thuộc Kinh-Thánh thì cũng không phải vì thế mà linh hồn họ được cứu chuộc. Chúa Jê-sus đã cầu xin Đức Chúa Cha rằng: **Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; Lời Cha tức là lẽ thật. Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian. Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lẽ thật mà được nên thánh vậy.** Trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người và như vậy, chỉ khi nào linh hồn người tin Chúa đã nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được sự sống lại, thì Đức Thánh-Linh sẽ dắt dẫn linh hồn đó vào trong các Lẽ thật, cho đến khi linh hồn người ấy được trưởng thành, có tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ, bấy giờ Thánh-Linh của Đấng Christ mới ngự vào trong lòng của người đó, như Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài, trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha: **Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lẽ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi.** Dấu hiệu Thánh-Linh của Đấng Christ ngự trong lòng người tin Chúa đó là: **Lúc nào Thần lẽ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các ngươi những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi.** Đức Thánh-Linh sẽ phán dạy chúng ta bất cứ khi nào chúng ta suy gẫm Lời Chúa và cầu hỏi Ngài để được biết ý muốn của Ngài. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giảng 14; Giảng 16, Khải huyền 19;